

C-150/21. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2021. március 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. február 23.

Azon büntetés kiszabásával végződő eljárásban részt vevő fél, amelynek végrehajtása az alapeljárás tárgyát képezi:

D.B.

ügyszám: [omissis]

VÉGZÉS

2021. február 23.

A Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego (Łódź-Śródmieście-i kerületi bíróság ötödik büntetőkollégiumának határozatok végrehajtásával foglalkozó tanácsa, Lengyelország)

[omissis] [a bíróság összetétele]

D. B. ügyében a 2021. február 23-i tárgyaláson

a Centraal Justitiele Incassobureau kérelmére

a pénzbírságot kiszabó határozat végrehajtása tárgyában

az Európai Unió működéséről szóló szerződés (egységes szerkezetbe foglalt változat, HL 2012. C 326.) 267. cikke és a kodeks karnego wykonawczego (a büntetésvégrehajtásról szóló törvény) 15. cikkének 2. §-a alapján a következőképpen

határozott

I. előzetes döntéshozatal céljából az uniós jog értelmezésére irányuló következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. Megfelel-e a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. alpontja értelmében vett „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtt fellebbezéssel megtámadható határozat” kritériumainak a kerethatározat 2. cikke alapján kijelölt holland központi közigazgatási hatóság által hozott, pénzbírságot kiszabó határozat, amellyel szemben a szervezetileg az igazságügyi minisztériumnak alárendelt ügyészséghez nyújtható be fellebbezés? **[eredeti 2. o.]**
2. Teljesül-e a pénzbírságot kiszabó határozat „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság” előtti megtámadhatóságára vonatkozó kritérium abban az esetben, ha a fellebbezés a körzeti bírósághoz csak az eljárás későbbi szakaszában, azaz annak ügyész általi elutasítását követően nyújtható be, továbbá bizonyos esetekben a kiszabott bírságnak megfelelő összegű díj megfizetésének kötelezettségét vonja maga után?

II. [omissis] [Az eljárás felfüggesztése]

Indokolás:

1. Az uniós jog

1.2 A kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i kerethatározat (2005/214/IB, a továbbiakban: kerethatározat) (5) preambulumbekkezdése kimondja, hogy a kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelmet fordít az Európai Unióról szóló Szerződés 6. cikkében elismert és az Európai Unió alapjogi chartájában, különösen annak VI. fejezetében megfogalmazott elvekre.

1.2 A kerethatározat 3. cikke szerint e kerethatározatnak nem lehet olyan hatása, amely módosítja a Szerződés 6. cikkében foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget.

1.3 A kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a határozatok elismerésének és végrehajtásának ellenzését, amennyiben a kibocsátó állam által küldött tanúsítvány alapján felmerül annak lehetősége, hogy a Szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek sérültek.

1.4 A kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. alpontja értelmében „határozat” a természetes vagy jogi személy által fizetendő pénzbüntetést elrendelő jogerős határozat, amennyiben a határozatot a kibocsátó állam bíróságától eltérő hatósága hozta, a kibocsátó állam joga szerinti bűncselekmény

tekintetében, feltéve, hogy az érintett személynek lehetősége nyílt arra, hogy valamely, különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság elbírálja az ügyét; [eredeti 3. o.]

2. A lengyel jog

2.1 A kodeks postępowania karnego (a büntetőeljárásról szóló törvény, a továbbiakban: k.p.k.) 611ff.cikkének 1. §-a szerint az Európai Unió valamely tagállamának (e fejezetben a továbbiakban: a határozatot kibocsátó állam) pénzbüntetést megállapító jogerős határozat végrehajtására irányuló megkeresése esetében e határozatot annak a kerületi bíróságnak kell végrehajtania, amelynek illetékességi területén az elkövető vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik, vagy amelynek illetékességi területén az állandó vagy ideiglenes lakóhelye van.

3. A holland jog

3.1 A Centraal Justitieel Incassobureau a Holland Királyság területén elkövetett cselekményekkel összefüggésben, büntetőügyekben kiszabott bírságok behajtásáért és beszedéséért felelős központi közigazgatási hatóság.

3.2 A Centraal Justitieel Incassobureau büntetőügyekben kiszabott bírságról szóló értesítésével szemben 6 héten belül fellebbezés nyújtható be az ügyészhez. Ha a Centraal Justitieel Incassobureau nem ért egyet a fellebbező álláspontjával, az eljárás alá vont személy fellebbezést nyújthat be a körzeti bírósághoz. Ha azonban az ügy 225 euró vagy azt meghaladó összegű pénzbírságra vonatkozik, az ügy bíróság általi vizsgálata a kiszabott bírságnak megfelelő összegű biztosíték letétbe helyezésétől függ.

4. A tényállás

4.1 A 2020. január 17-i határozattal D. B-t 92 euró összegű pénzbírság megfizetésére kötelezték a 2020. január 5-én elkövetett, a közúti közlekedési szabályok közigazgatási végrehajtásáról szóló holland törvény 2. cikke szerinti, megengedett sebesség túllépése cselekmény miatt. A határozat 2020. február 28-án jogerőre emelkedett.

5. Az alapeljárás

5.1 2020. szeptember 22-én a Sąd Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzihoz (Łódź-Śródmieście-i kerületi bíróság, Lengyelország) megkapta a holland fél D. B-vel szemben kiszabott pénzbírság végrehajtása iránti kérelmét. [eredeti 4. o.]

5.2 2020. november 6-án a kérdést előterjesztő bíróság a Centraal Justitieel Incassobureauhoz fordult a pénzbírságot kiszabó határozattal szembeni fellebbezési eljárással, valamint a fellebbviteli szerv jogállásával kapcsolatos kérdésekkel. A válasz 2021. február 22-én érkezett meg a bírósághoz.

5.3 Az eljárás alá vont személy nem jelent meg a 2020. november 6-ára, 2020. december 8-ára és 2021. február 23-ára kitűzött egyik tárgyaláson sem.

6. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatósága és az előzetes döntéshozatalra utalás indoka

6.1 A jelen ügy körülményeit figyelembe véve a kerületi bíróság olyan nemzeti bíróság, amelynek határozatai ellen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének második mondata értelmében jogorvoslati lehetőség áll rendelkezésre. A kerületi bíróság határozat végrehajtása tárgyában hozott végzésével szemben a regionális bírósághoz nyújtható be fellebbezés (k.p.k. 611fh. cikkének 3. §-a).

6.2 A Bíróságnak a kérdést előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adott válasza alapvető fontosságú a 2005/214/IB kerethatározatot átültető nemzeti rendelkezések helyes értelmezése és alkalmazása szempontjából az e bíróság előtt folyamatban lévő ügyben.

6.3 A Bíróságnak az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat alapján az ügyész „igazságügyi hatóság” jellegére vonatkozó, 2019-ben és 2020-ban hozott határozataira¹ tekintettel a kérdést előterjesztő bíróságban komoly kétségek merülnek fel a holland központi hatóság által hozott, pénzbírságot kiszabó határozatok jogi jellegét illetően, mivel e hatóság közigazgatási jellegű, és a pénzbírságot kiszabó határozattal szembeni jogorvoslatot ügyészhez, nem pedig bírósághoz kell benyújtani.

7. Az előterjesztő bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott válasza vonatkozó álláspontja

7.1 A kerethatározat 3. és 20. cikkének (3) bezdésére, valamint az alapvető jogok védelmére vonatkozó rendelkezések EUSZ 6. cikk által biztosított jelentőségére tekintettel a határozat 1. cikke a) pontja ii. alpontjának [**eredeti 5. o.**] különösen a „bíróság” fogalmával kapcsolatos értelmezését az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének és az e rendelkezésben foglalt szabályoknak a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatából eredő értelmezésének figyelembevételével kell elvégezni.

7.2 A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján az eljárás tisztességes voltát biztosító alapvető feltétel az ügy pártatlan bíróság általi vizsgálata, amely nem függ a végrehajtó hatalomtól.² Ezenkívül a jogszerűtlen határozattal szembeni fellebbezés lehetőségét megalapozó lényeges tényező az, hogy nem állnak fenn olyan túlzott

¹ Többek között a C-508/18. és C-82/19. PPU. egyesített ügyekben és a C-489/19. PPU. sz. ügyben hozott ítéletek.

² EJEB, 1981. június 23., 7238/75. sz., Le Compte, Van Leuven és De Meyer kontra Belgium ítélet; EJEB, 1988. április 19., 10328/83. sz., Belilos kontra Svájc ítélet.

mértékű pénzügyi vagy jogi akadályok, amelyek megnehezítik a fellebbezés benyújtását.

- 7.3** A szóban forgó kerethatározat lehetővé teszi a kiszabott büntetések határokon átnyúló végrehajtását nemcsak a bíróságok, hanem a közigazgatási hatóságok által is. Ilyen helyzetben azonban a kibocsátó állam belső jogának rendelkeznie kell az ilyen határozattal szembeni fellebbezés büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti lehetőségéről.³
- 7.4** A Bíróság a „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság” fogalmát a cseh bíróság által a *Baláz* ügyben kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás⁴ keretében elemezte. Az ebben az ügyben hozott ítéletében a Bíróság egyrészt megállapította, hogy az az uniós jog önálló fogalma, amelyet az Unió egész területén egységesen és önállóan kell értelmezni.⁵ Másrészt kimondta, hogy annak vizsgálata során, hogy adott szerv a kerethatározat 1. cikke a) pontjának iii. alpontja értelmében vett bíróságnak minősül-e, bizonyos tényezők összességét kell figyelembe venni, amelyek közé tartozik az, hogy a szerv jogszabály alapján jött-e létre, állandó jelleggel működik-e, hatásköre kötelező jellegű-e, az eljárása kontradiktórius jellegű-e, a szervezet jogszabályokat alkalmaz-e, valamint hogy a szerv független-e.⁶ E szervnek továbbá az ügyvel kapcsolatban mind a jogi értékelést, mind a ténybeli körülményeket illetően hatáskörrel kell rendelkeznie, és lehetősége kell, hogy legyen a bizonyítékok megvizsgálására, és arra, hogy ennek alapján megállapítsa az érintett felelősségét, valamint azt, hogy megfelelő-e a büntetés.
- 7.5** Az *LM* ítéletben (C-216/18) a Bíróság megállapította, hogy a bírák függetlenségére vonatkozó követelmény **[eredeti 6. o.]** a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog lényegéből következik, amely döntő jelentőségű a jogalanyok uniós jogból eredő valamennyi joga védelmének biztosítása és a tagállamok közös hagyományáiból eredő, az EUSZ 2. cikkben felsorolt alapvető értékek, különösen pedig a jogállamiság megőrzése szempontjából.⁷ Minden tagállamnak biztosítania kell, hogy jogorvoslati rendszerében, az uniós jog hatálya alá tartozó területeken az uniós jog értelmében vett „bíróságnak” minősülő fórumok teljesítik a hatékony bírói jogvédelem követelményeit. Márpedig e jogvédelem biztosítása érdekében az említett fórum függetlenségének megőrzése alapvető fontosságú.⁸

³ A 2005/214/IB kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. alpontja.

⁴ 2013. november 14-i *Baláz* ítélet, C-60/12, ECLI EU:C:2013:733

⁵ 26. pont.

⁶ 32. pont.

⁷ 2018. július 25-i *LM* ítélet, C-216/18, ECLI:EU:C:2018:586, 48. pont.

⁸ 52. és 53. pont.

- 7.6** A fent hivatkozott ítéletben a Bíróság kiemelte, hogy a függetlenségnek két aspektusa van: belső és külső. Az első megköveteli, hogy az érintett fórum teljesen autonóm módon gyakorolja feladatkörét anélkül, hogy a szolgálati hierarchiában bármilyen alárendeltségben lenne, illetve bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül, hogy bárhonnán utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja. Az ilyen külső tényezőkkel szembeni nélkülözhetetlen szabadság megkövetel bizonyos olyan megfelelő garanciákat, mint az elmozdíthatatlanság, amelyek az ítélethozatal feladatával megbízott személyek védelmére szolgálnak. A Bíróság által említett egyéb garanciális elemek: olyan szintű illetményben való részesülés, amely összhangban áll az ellátott feladatok jelentőségével, valamint a megfelelően kialakított fegyelmi felelősségi rendszer.⁹
- 7.7** A második – belső – aspektus a pártatlanság fogalmával áll összefüggésben, és arra vonatkozik, hogy egyenlő távolságot kell tartani a jogvitában részt vevő felektől, illetve e feleknek a jogvita tárgyához fűződő mindenkori érdekeitől. Ez az aspektus tehát megköveteli az objektivitást, valamint azt, hogy a jogvita megoldása során a jogszabály szigorú alkalmazásán kívül semmilyen más érdek ne érvényesüljön.¹⁰
- 7.8** A Bíróságnak az igazságügyi hatóság függetlenségének fogalmára vonatkozó, fent kifejtett megállapításaira tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a Centraal Justitieel Incassobureau közigazgatási hatóság által kiszabott pénzbírságokkal szembeni fellebbezést elbíráló holland ügyészség [eredeti 7. o] megfelel-e a függetlenség azon követelményeinek, amelyek lehetővé teszik, hogy az „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróságnak” minősüljön.
- 7.9** A Bíróság által a 2019 során elbírált számos ügyben a tagállamok által előterjesztett kérdések tárgya az ügyész európai elfogatóparancsot kibocsátó hatósági minősége volt. A Bíróság az OG és PI ítéletben (C-508/18 és C-82/19 PPU) kizárta, hogy az ügyészség független igazságügyi hatóságnak minősüljön, amennyiben ki van téve azon kockázatnak, hogy közvetlenül vagy közvetetten alá lehet rendelve az igazságügyi minisztériumhoz hasonló végrehajtó hatalmi szerv egyedi ajánlásainak vagy utasításainak.¹¹ E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bíróság annak ellenére jutott erre az álláspontra, hogy az ügyészségnek az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozata bíróság előtt megtámadható volt, valamint a német fél képviselőitől származó arra vonatkozó nyilatkozatok ellenére, hogy az

⁹ 63–64. pont.

¹⁰ 65. pont.

¹¹ 2018. május 27-i OG és PI ítélet, C-508/18 és C-82/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:456.

egyedi ügyekben az igazságügyi miniszter ritkán ad utasításokat, azokat főszabály szerint írásban a tartományi országgyűlés elnökének kell közzétennie.¹²

7.10 Ezzel szemben a C-489/19. PPU. sz. NJ ügyben¹³ az európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárás keretében az osztrák ügyészség jogállását vizsgálták. Az Osztrák Köztársaságban az ügyészségek is a szövetségi igazságügyi miniszter által kibocsátott utasításoknak vannak alárendelve. Az európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárás lényeges eleme ebben az államban azonban az, hogy az ügyészség nem önállóan hozza meg ezt a határozatot. E határozatot ugyanis a bíróságnak jóvá kell hagynia, amely hozzáfér az ügyben adott utasításokhoz, saját vizsgálatot folytathat le vagy arra utasítást adhat, és a végleges határozatot önállóan hozza meg. Ezenkívül az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozó határozattal szemben még bírósági jogorvoslattal is lehet élni. Ez a sajátos meghatározó szerep, amelyet a bíróság az európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárásban betölt, végül arra készítette a Bíróságot, hogy annak ellenére európai elfogatóparancsot kibocsátó hatóságként fogadja el az ügyészt, hogy az ítélet egyértelműen megállapította, hogy az osztrák ügyészség nem felel meg a függetlenség követelményének.¹⁴ [eredeti 8. o.]

7.11 A Holland Királyság alkotmánya 116. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően az igazságszolgáltatási tevékenységet ellátó bíróságokat, azok szervezetét, összetételüket és hatáskörüket pedig törvényi szintű jogi aktus határozza meg.

7.12 A Holland Királyság alkotmányának 117. cikkéből kitűnik, hogy az igazságszolgáltatási tevékenységet ellátó személyeket, valamint a legfelsőbb bíróság mellett működő főügyészt királyi rendelettel élethosszig nevezik ki.¹⁵ Az ügyészségek ügyészeit a királynő nevezi ki, és azok elmozdíthatók. A gyakorlatban a valamely személyt ügyészi pozícióra kinevező határozat az igazságügyi minisztertől függ.¹⁶

7.13 A bírósági szervezetről szóló, 1927. április 18-i törvény (*Judiciary Organization Act*)¹⁷ rendelkezései szerint a Holland Királyságban a

¹² 79–90. pont.

¹³ 2019. október 9-i NJ ítélet, C-489/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:849.

¹⁴ 40. pont.

¹⁵ Az alkotmány szöveg a következő linken érhető el: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>.

¹⁶ Marguery T.P., Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, 112–113. o., in: <https://www.rug.nl/research/portal/files/2712234/14>

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie-EN.pdf>

következő bíróságok működnek: körzeti bíróságok, fellebbviteli bíróságok és legfelsőbb bíróság.¹⁸ Ezeket szerveket a törvény bíróságként határozza meg.¹⁹ Az ügyészeket azonban az igazságszolgáltatáshoz tartozó személyek csoportjába sorolta a törvény.²⁰

7.14 A holland ügyészség az igazságügyi minisztériumnak van alárendelve.²¹ Az igazságügyi miniszter politikus, és tevékenységéért a parlamentnek tartozik felelősséggel. A minisztérium általános büntetőpolitikájának általános iránymutatások útján történő meghatározása mellett az igazságügyi miniszter az alárendeltségébe tartozó ügyészek tekintetében számos döntéshozatali jogkört is gyakorol, mint például: végső szó a kinevezési eljárásban, az ügyészek más ügyészségekben való munkavégzésre való kirendelésének lehetősége. Ezenkívül lehetősége van arra, hogy egyedi ügyekben utasításokat adjon az ügyészeknek. Az utasítás nemteljesítése a beosztott ügyésszel szembeni fegyelmi eljárás megindításához vezethet.²² Az utasításokat általában írásban kell megadni, kivételes helyzetekben azonban a szóbeli utasítás is megengedhető. Főszabály szerint az utasításokat csatolni kell az ügy irataihoz, ilyen kötelezettség azonban nem áll fenn akkor, ha az „*az államérdekbe ütközik*”, amely homályos fogalom. Hozzá kell tenni azt is, hogy [eredeti 9. o.] a hollandiai általános ügyészségek ügyészei nem rendelkeznek mentelmi joggal, tisztségüket nem élethosszig töltik be, és elmozdíthatók.

7.15 Arra is rá kell mutatni, hogy a Velencei Bizottság határozottan kifogásolta az igazságügyi miniszter egyedi ügyekben való utasítási jogkörét. Ez a szervezet kritizálta a Lengyel Köztársaságban az igazságügyi miniszter/főügyész rendelkezésére álló hasonló jogkört.²³ A Velencei Bizottság nem találta megfelelőnek azt a megoldást, amely szerint a jogalkotónak vagy a végrehajtó hatalomnak beleszólása van abba, hogy valamely ügyben induljon-e büntetőeljárás, mivel erről kizárólag az ügyészség hozhatja döntést.²⁴

¹⁸ A bíróságok szervezetéről szóló, 1927. április 18-i törvény 2. szakasza.

¹⁹ A bíróságok szervezetéről szóló, 1927. április 18-i törvény 1a. szakasza.

²⁰ A bíróságok szervezetéről szóló, 1927. április 18-i törvény 1b. szakasza.

²¹ Marguery T. P., Unity and diversity, [...], 100. o.

²² Marguery T. P., Unity and diversity, [...], 122. o.

²³ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public prosecutor's office as amended, 113. pont. A szöveg a következő linken érhető el: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e).

²⁴ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report Nr 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II - the

- 7.16** A fentiekre tekintettel, figyelembe véve a Holland Királyság ügyészi hivatalának sajátosságait, a tágran értelmezett igazságügyi struktúrán belüli helyzetét, valamint a Baláz ítélet tartalmát, felmerül a kérdés, hogy a holland ügyészség „*büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróságnak*” tekinthető-e. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint e kérdésre nemleges választ kell adni. A 2005/214/IB kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. és iii. alpontjában elfogadott megoldás garanciális jellegű, amelynek célja az alapvető jogok védelme terén abból fakadó esetleges hiányosságok ellensúlyozása, hogy a közigazgatási hatóságok is rendelkeznek pénzbírságok kiszabására vonatkozó hatáskörrel.
- 7.17** A teljesen független igazságügyi hatósághoz való fellebbezés, amely hatáskörrel rendelkezik a bizonyítékok érdemi értékelésére, és az eljárás során alkalmazza az *in dubio pro reo* elvét vagy a büntetés egyéniesítésének elvét, olyan mechanizmusnak minősül, amely lehetővé teszi a büntetőeljárás alapvető funkcióinak megvalósítását, vagyis az eljárás alá vont személy számára a védelemhez való jogának gyakorlását.
- 7.18** E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a bírósági út igénybevételének lehetősége különösen fontos olyan helyzetekben, ha a bűnösség és a büntetés tárgyában való „határozathozatal” első szakasza teljes mértékben automatizált, és az a gépjármű tulajdonosának adatainak ellenőrzésére, számítógépes rendszer által hozott határozat kinyomtatására, majd címzettnek való kiküldésére korlátozódik. A holland központi hatóság esetében a pénzbírságot kiszabó határozat meghozatalára ugyanis **[eredeti 10. o.]** nem a tipikus büntetőeljárásra irányadó szabályok alkalmazása mellett került sor. A fentiekre tekintettel az alapvető eljárási garanciák végrehajtásával kapcsolatos teljes teher a fellebbviteli szerve, vagyis az ügyészségre hárul, amely a kérdést előterjesztő bíróság szerint a Holland Királyságban nem tekinthető független szervnek. Az ilyen értékelés azzal a következménnyel járna, hogy meg lehetne tagadni a Centraal Justitieel Incassobureau határozatának elismerését és végrehajtását, mivel az olyan szervtől származna, amely nem felel meg a 2005/214/IB kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. pontjában foglalt kritériumoknak.
- 7.19** Ugyanakkor meg kell vizsgálni a holland fellebbezési eljárás keretében működő azon jogi megoldást, hogy abban az esetben, ha az ügyész nem ad helyt a Centraal Justitieel Incassobureau határozatával szembeni fellebbezésnek, később a fellebbezést a körzeti bírósághoz is be lehet nyújtani. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az ilyen fellebbezési mechanizmus nem felel meg a kerethatározat 1. cikke a) pontjának ii. alpontjában foglalt követelménynek, amely előírja, hogy a fellebbezést a büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósághoz lehessen benyújtani. Úgy tűnik ugyanis, hogy a kerethatározat anélkül teszi lehetővé a bíróság

előtti közvetlen fellebbezést, hogy minden más további eljárást ki kellene meríteni. A *Baláz* ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a fellebbezési eljárás nem ütközhet túlzott jogi vagy pénzügyi akadályokba.²⁵ Figyelembe véve a pénzbírság végrehajtására irányuló eljárás sajátos, határokon átnyúló jellegét, valamint a holland hatóságok által kiszabott büntetések végrehajtásához kapcsolódó, a lengyel bíróságok által indított előzetes döntéshozatali eljárásokban jelzett számos problémát, rendkívül fontos, hogy az e büntetéseket kiszabó határozatokkal szembeni fellebbezést közvetlenül és a függetlenség feltételeinek megfelelő szervhez lehessen benyújtani.

7.20 Ezenkívül a fellebbezésnek a pénzbírságot kiszabó határozattal szemben a körzeti bírósághoz való benyújtásának esetében nemcsak arról van szó, hogy az ügyészségnek meg kell vizsgálnia az ügyet, ami késlelteti a fellebbezés elbírálását, és további intézményi akadályt jelent, hanem bizonyos esetekben pénzügyi akadályt is képez. Ha ugyanis bírság összege 225 euró vagy azt meghaladja, a fellebbezés bíróság általi vizsgálatának feltétele, hogy a felperes ezen összegnek megfelelő összegű biztosítékot nyújtson. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint **[eredeti 11. o.]** a fellebbezési eljárás ilyen kialakítása határokon átnyúló helyzetben olyan akadályt jelenthet, amely visszatartja a külföldi állampolgárt a fellebbezés benyújtásától.

7.21 A fentiekben kifejtett kétségek indokolják az Európai Unió Bíróságához való fordulást.

7.22 A fenti indokok alapján a nemzeti bíróság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján a jelen végzés rendelkező részének 1. pontjában foglalt határozatot hozta.

7.23 [omissis] [az eljárás felfüggesztése]

Monika Stefaniak-Dąbrowska kerületi bírósági bíró

²⁵ Baláz ítélet, C-60/12, 46. pont.